23/11/2026
ESMA74-2119945926-3749

Riktlinjer

för standardiserade förfaranden och protokoll för meddelanden enligt artikel 6.2 i förordning (EU) nr 909/2014

Innehållsförteckning

1 Tillämpningsområde 3
2 Hänvisningar till lagstiftning och förkortningar 4
2.1 Hänvisningar till lagstiftning 4
2.2 Förkortningar 4
3 Syfte 5
4 Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter 6
4.1 Riktlinjernas status 6
4.2 Rapporteringskrav 6
5 Riktlinjer för standardiserade förfaranden och protokoll för meddelanden enligt artikel 6.2 i förordning (EU) nr 909/2014 7
5.1 Tillämpningsområde 7
5.2 Standardiserade förfaranden och protokoll för meddelanden 8

1 Tillämpningsområde

Vem?

1. Dessa riktlinjer gäller värdepappersföretag och myndigheter med värdepappersföretag som behörighetsområde.

Vad?

2. Dessa riktlinjer gäller med avseende på kraven i artikel 6.2 och rör i synnerhet de standardiserade förfaranden och meddelandestandarder som ska tillämpas för att uppfylla kraven i artikel 6.2 andra stycket i förordning (EU) nr 909/2014 (förordningen om värdepapperscentraler).

När?

3. Dessa riktlinjer är tillämpliga från och med den 7 december 2026.

2 Hänvisningar till lagstiftning och förkortningar

2.1 Hänvisningar till lagstiftning

CSDR	Förordningen om värdepapperscentraler. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012[1]
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229 av den 25 maj 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 vad gäller tekniska tillsynsstandarder om avvecklingsdisciplin[2]
Esmaförordningen	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG[3]
Mifid II-direktivet	Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU[4]
Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565 av den 25 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU vad gäller organisatoriska krav och villkor för verksamheten i värdepappersföretag, och definitioner för tillämpning av det direktivet[5]

2.2 Förkortningar

Kommissionen	Europeiska kommissionen
ESFS	Europeiska systemet för finansiell tillsyn
Esma	Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten
EU	Europeiska unionen

[1] EUT L 257, 28.8.2014, s. 1.
[2] EUT L 230, 13.9.2018, s. 1.
[3] EUT L 331, 15.12.2010, s. 84.
[4] EUT L 173, 12.6.2014, s. 349.
[5] EUT L 87, 31.3.2017, s. 1.

3 Syfte

4. Dessa riktlinjer grundar sig på artikel 6.2 i förordningen om värdepapperscentraler. Syftet med dessa riktlinjer är att upprätta en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis inom ESFS och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av artikel 6.2 andra stycket i förordningen om värdepapperscentraler, kompletterad genom artikel 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229.

5. Det krav som fastställs i artikel 6.2 i förordningen om värdepapperscentraler och som specificeras närmare i artikel 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229, i dess ändrade lydelse enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2026/153[6], är inriktat på att förbereda avvecklingsprocessen, och värdepappersföretag bör säkerställa att de i största möjliga utsträckning har all nödvändig avvecklingsinformation den bankdag då transaktionen äger rum. I detta syfte bör värdepappersföretag som inte redan har den avvecklingsinformation som krävs kommunicera med sina kunder för att erhålla denna information, vilken bör inbegripa de standardiserade uppgifter som är relevanta för avvecklingsprocessen.

6. Framför allt förväntas värdepappersföretag, i tillämpliga fall, vidta åtgärder för att begränsa antalet uteblivna avvecklingar enligt artikel 6.2 i förordningen om värdepapperscentraler. I enlighet med denna artikel har Esma utarbetat tekniska tillsynsstandarder för att bland annat fastställa detaljerna kring bekräftelse- och tilldelningsåtgärderna samt de förfaranden mellan värdepappersföretag och deras professionella kunder som syftar till att underlätta avveckling, enligt de bestämmelser som lagts till i artikel 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229. Denna bestämmelse har reviderats genom kommissionens delegerade förordning (EU) 2026/1536.

7. Enligt samma artikel och för att komplettera det nämnda förväntas Esma också ta fram riktlinjer för de standardiserade förfaranden och protokoll för meddelanden som ska användas för att uppfylla detta krav.

8. Syftet med dessa riktlinjer är således att förtydliga omfattningen av kravet i artikel 6.2 i förordningen om värdepapperscentraler och ge vägledning om de standardiserade förfaranden och standarder för meddelanden som ska uppfyllas för att efterleva kravet.

[6] Kommissionens delegerade förordning (EU) 2026/1536 av den 6 juli 2026 om ändring av de tekniska tillsynsstandarder som fastställs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229 av den 25 maj 2018 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 vad gäller tekniska tillsynsstandarder om avvecklingsdisciplin.

4 Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

4.1 Riktlinjernas status

9. Enligt artikel 16.3 i Esmaförordningen ska de behöriga myndigheterna och finansmarknadsaktörerna med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer.

10. De behöriga myndigheter som berörs av riktlinjerna bör följa dem genom att införliva dem i sina nationella rättsliga ramar och/eller tillsynsramar utifrån vad som är lämpligt, även i fall där enskilda riktlinjer i dokumentet i första hand riktar sig till finansmarknadsaktörer. I detta fall ska de behöriga myndigheterna genom sin tillsyn se till att finansmarknadsaktörerna följer riktlinjerna.

4.2 Rapporteringskrav

11. Inom två månader efter det att riktlinjerna har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk ska behöriga myndigheter som omfattas av riktlinjerna informera Esma om huruvida de i) följer, ii) inte följer men avser att följa eller iii) inte följer och inte avser att följa riktlinjerna. En meddelandemall finns att tillgå på Esmas webbplats. Så snart mallen har fyllts i ska den översändas till Esma.

12. Om riktlinjerna inte följs ska behöriga myndigheter också inom två månader efter det att riktlinjerna har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk meddela Esma skälen till att de inte följer riktlinjerna.

13. Finansmarknadsaktörer behöver inte rapportera huruvida de följer eller inte följer riktlinjerna.

5 Riktlinjer för standardiserade förfaranden och protokoll för meddelanden enligt artikel 6.2 i förordning (EU) nr 909/2014

5.1 Tillämpningsområde

Riktlinje 1: Värdepappersföretag bör i tillämpliga fall se till att de och deras professionella kunder, enligt definitionen i artikel 4.1.10 i Mifid II-direktivet, uppfyller kraven i artikel 6.2 i förordningen om värdepapperscentraler med beaktande av deras roller i varje värdepapperstransaktion.

Värdepappersföretag och professionella kunder bör genom avtal komma överens om de arrangemang som avses i dessa riktlinjer. Dessa överenskommelser kan emellertid dokumenteras i vilken rättsligt bindande form som helst.

14. När två enheter som är registrerade som värdepappersföretag möts i en transaktion med sådana finansiella instrument som avses i artikel 5.1 i förordningen om värdepapperscentraler bör varje enhets roll i transaktionen i fråga analyseras för att fastställa vilken enhet som ska betraktas som värdepappersföretag och vilken som ska betraktas som kund inom ramen för tillämpningen av dessa krav.

15. Kraven i artikel 6.2 i förordningen om värdepapperscentraler bör endast gälla förbindelser mellan värdepappersföretag och professionella kunder i den mening som avses i Mifid II-direktivet. Detta innebär att när Mifid II-direktivet inte är tillämpligt på vissa personer (t.ex. personer som är undantagna enligt artikel 2 i Mifid II-direktivet) bör inte heller dessa krav tillämpas.

16. För att undanröja alla tvivel preciseras att en enhet som förtecknas i avsnitt I i bilaga II till Mifid II-direktivet bör betraktas som en professionell kund vid tillämpning av artikel 6.2 i förordningen om värdepapperscentraler, oavsett om värdepappersföretaget, generellt eller för specifika transaktioner eller tjänster, har kategoriserat enheten som godtagbar motpart, i den mening som avses i artikel 30.2 i Mifid II-direktivet, eller som en icke-professionell kund.

Riktlinje 2: Kraven i artikel 6.2 i förordningen om värdepapperscentraler bör gälla transaktioner med sådana finansiella instrument som avses i artikel 5.1 i den förordningen, närmare bestämt

a. överlåtbara värdepapper enligt definitionen i punkt 35 i artikel 2.1 i förordningen om värdepapperscentraler,

b. penningmarknadsinstrument enligt definitionen i punkt 37 i artikel 2.1 i förordningen om värdepapperscentraler,

c. andelar i företag för kollektiva investeringar enligt definitionen i punkt 38 i artikel 2.1 i förordningen om värdepapperscentraler, och

d. utsläppsrätter enligt definitionen i punkt 39 i artikel 2.1 i förordningen om värdepapperscentraler.

5.2 Standardiserade förfaranden och protokoll för meddelanden

Riktlinje 3: Ett värdepappersföretag bör komma överens med sin professionella kund om de standardiserade elektroniska kommunikationsmetoder och internationella, öppna kommunikationsförfaranden och standarder för meddelanden och referensuppgifter som avses i artikel 2.1.34 i förordningen om värdepapperscentraler och som regelbundet ska användas mellan dem för att genomföra de åtgärder som syftar till att förebygga eller begränsa utebliven avveckling enligt artikel 6.2 i förordningen om värdepapperscentraler och artikel 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229.

De standardiserade elektroniska kommunikationsmetoderna inbegriper, men är inte begränsade till, e-postmeddelanden eller grafiska användargränssnitt, förutsatt att innehållet i meddelandena om tilldelning och bekräftelserna är strukturerat så att programvaruapplikationer enkelt kan identifiera, känna igen och extrahera specifika uppgifter, inklusive enskilda sakuppgifter, och deras interna struktur.

Dessa åtgärder kan illustreras på följande sätt:

17. Det finns flera sätt för värdepappersföretag och deras professionella kunder att skapa förutsättningar för att sådan information meddelas skyndsamt:

    a. Den professionella kunden **skickar både en skriftlig bekräftelse och ett skriftligt meddelande om tilldelning** till sitt värdepappersföretag.

    b. **Ingen skriftlig bekräftelse skickas:** Om den skriftliga bekräftelsen ingår i det skriftliga meddelandet om tilldelning enligt artikel 2.1 tredje stycket i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229, kan värdepappersföretaget och den professionella kunden enas om att den skriftliga

bekräftelsen av transaktionsvillkoren ges i ett fält som lagts till i det skriftliga meddelandet om tilldelning, eller att transaktionsvillkoren betraktas som bekräftade genom att det skriftliga meddelandet om tilldelning för transaktionen översänds.

c. **Varken en skriftlig bekräftelse eller ett skriftligt meddelande om tilldelning skickas:** Om varken en skriftlig bekräftelse eller ett skriftligt meddelande om tilldelning enligt artikel 2.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229 skickas, bör värdepappersföretaget se till att det förfogar över den nödvändiga avvecklingsinformation som anges i artikel 2.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229 för transaktionen inom de tidsfrister som anges i artikel 2.2 i denna förordning. Informationen kan ges genom system som ger värdepappersföretaget tillgång till relevant information (exempelvis genom tillgång till en centraliserad databas).

18. Konsekvenserna av i) sen kommunikation, ii) underlåtenhet att kommunicera i det format och med den metod som överenskommits, eller iii) underlåtenhet att översända det skriftliga meddelandet om tilldelning och den skriftliga bekräftelsen (eller en del av den information som begärs däri) till värdepappersföretaget behandlas inte i förordningen om värdepapperscentraler eller i kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/1229. Konsekvenserna av en sådan försening eller underlåtenhet får fastställas av värdepappersföretaget och den professionella kunden i deras avtal.

Riktlinje 4: Värdepappersföretaget och dess professionella kund bör även komma överens om att alternativa kommunikationsmetoder som möjliggör skriftlig kommunikation om meddelanden om tilldelning och bekräftelser bör godtas i händelse av vederbörligen dokumenterad tillfällig teknisk otillgänglighet eller tillfälliga driftstörningar som påverkar någon av parterna.

De alternativa kommunikationsmetoderna inbegriper, men är inte begränsade till, post, fax och andra icke-maskinläsbara elektroniska medel, enligt överenskommelsen mellan värdepappersföretaget och dess professionella kund.

I sådana situationer med teknisk otillgänglighet eller driftstörningar får värdepappersföretaget och dess professionella kund även komma överens om att använda telefonsamtal, förutsatt att de registreras i enlighet med artikel 16.7 i Mifid II-direktivet och artikel 76 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/565.

I detta syfte avses med ”tillfällig teknisk otillgänglighet eller tillfälliga driftstörningar” en situation som förhindrar användningen av kommunikationsmetoder som programvaruapplikationer enkelt kan identifiera, känna igen och extrahera specifika uppgifter från, inklusive enskilda sakuppgifter och deras interna struktur.

19. Värdepappersföretag bör säkerställa att deras professionella kunder använder internationella öppna kommunikationsförfaranden och standarder för meddelanden och referensuppgifter enligt definitionen i artikel 2.1.34 i förordningen om värdepapperscentraler.